

asetuksen (EY) N:o 1400/2002⁽¹⁾ voimaantulon vuoksi tavarantoimittajan ja sen jälleenmyyjien tähän mennessä harjoittamaan, asetukseen (EY) N:o 1475/95 mukaisesti tehtyyn jakelujärjestelmään, johon viimeksi mainitun asetuksen mukaan sovellettiin poikkeusta, on pitänyt tehdä huomattavia muutoksia?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko asetuksen (EY) N:o 1400/2002 4 artiklaa tulkittava siten, että moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä koskevaan sopimukseen sisältyvät kilpailua rajoittavat lausekkeet, jotka tämän asetuksen mukaan ovat vakavimpia kilpailunrajoituksia (niin sanottuja mustia lausekkeitä), poikkeuksellisesti eivät johda siihen, että asetuksen 10 artiklan mukaisen yhden vuoden siirtymäajan päätyttyä 30.9.2003 sopimuksen kaikkiin kilpailua rajoittaviin lausekkeisiin lakataan soveltamasta poikkeusta EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta kiellostosta, jos tämä sopimus on tehty asetuksen (EY) N:o 1475/95 voimassa ollessa, se on tehty tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja siihen sovelletaan poikkeusta tämän asetuksen mukaan?

Onko näin ainakin siinä tapauksessa, että siitä, että yhteisön oikeuden mukaan kaikki kilpailua rajoittavat sopimusmääräykset ovat mitättömiä, on kansallisen oikeuden mukaan seurauksena koko jälleenmyyntisopimuksen mitättömyys?

(¹) EYVL L 145, s. 25.

(²) EYVL L 203, s. 30.

Consiglio di Stato 19.4.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Centro Europa 7 s.r.l. vastaan Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni ja Direzione generale Autorizzazioni e Concessioni del Ministero delle Comunicazioni

(Asia C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Consiglio di Stato on pyytänyt 19.4.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.10.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Centro Europa 7 s.r.l. vastaan Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni ja Direzione generale Autorizzazioni e Concessioni del Ministero delle Comunicazioni seuraaviin kysymyksiin:

1) Taataanko Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklalla, johon viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, ulkoisen tiedonvälityksen moniarvoisuus radio-

ja televisioalalla ja velvoitetaanko sillä näin ollen jäsenvaltiot takaamaan tällä alalla tosiasiallinen moniarvoisuus ja tosiasiallinen kilpailu, perustuu kartellioikeudelliseen järjestelmään, jolla teknologian kehittyessä taataan pääsy viestintäverkkoihin ja toimijoiden moninaisuus siten, ettei markkinoiden duopolistisia järjestelyjä ole mahdollista pitää laillisina?

2) Edellyttävätkö EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta ja kilpailua koskevat määräykset, sellaisena kuin komissio on niitä tulkinnut 29.4.2000 annettussa tulkitsevassa tiedonannossa käyttöoikeussopimuksista yhteisön oikeudessa, että konsessiosopimuksia tehtäessä noudatetaan periaatteita, joilla kyetään varmistamaan syrjimätön ja yhdenvertainen kohtelu, läpinäkyvyys ja oikeasuhteisuus sekä yksityisten oikeudet, ja ovatko näiden perustamissopimuksen määräysten ja periaatteiden kanssa ristiriidassa lain nro 249/1997 3 §:n 7 momentin ja 24.12.2003 annetun asetuksen nro (decreto legge) 352, joka on muunnettu laiksi nro 112/2004 (Gasparri-laki), 1 §:n kaltaiset Italian oikeuden säännökset, koska niillä annetaan sellaisten henkilöiden, jotka harjoittavat kartellioikeudelliset rajat 'ylittävää' lähetystoimintaa, keskeytyksettä jatkua toimintansa harjoittamista ja koska niillä valittajana olevan yhtiön kaltainen yhtiö, jolla on säännönmukaisessa kilpailumenettelyssä myönnetty siihen konsessio, on suljettu sen ulkopuolelle eikä se voi harjoittaa konsession sallimaa toimintaa, koska sille ei ole annettu taajuuksia (mikä johtuu niiden riittämättömyydestä tai puutteesta, mikä on aiheutunut siitä, että nk. ylittävien viestintäverkkojen haltijat harjoittavat niissä toimintaansa)?

3) Onko direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) sen 17 artiklan (¹) nojalla katsottava olevan 25.7.2003 lähtien välittömästi sovellettavissa kansallisessa oikeudessa ja asetetaanko siinä jäsenvaltiolle, joka on antanut konsessioita (joihin sisältyy oikeus viestintäverkkojen asentamiseen tai sähköisten tiedonvälityspalvelujen tarjoamiseen tai taajuuksien käyttöoikeus) radio- ja televisiolähetystoiminnan harjoittamiseen, velvollisuus yhteen sovittaa ne yhteisön lainsäädännön kanssa ja sisältyykö tähän velvollisuuteen vaatimus siitä, että toiminnan harjoittamisen edellyttämät taajuudet tosiasiallisesti myönnetään?

4) Estetäänkö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklalla (²) ja valtuutusdirektiivin 5 artiklalla, joissa säädetään julkisista, läpinäkyvistä ja syrjimättömistä menettelyistä, jotka on toimitettava objektiivisten, läpinäkyvien, syrjimättömien ja oikeasuhtaisten perusteiden nojalla (9 artikla), sellainen kansallisessa oikeudessa (lain nro 112/2004 23 §:n 5 momentti) säädetty yleislupajärjestelmä, jonka mukaan sellaisia nk. "ylittäviä viestintäverkkoja", joita ei ole valittu tarjouskilpailumenettelyssä, saadaan edelleen käyttää loukaten sellaisille muille yrityksille yhteisön oikeuden nojalla kuuluvia oikeuksia (7.3.2002 annetun direktiivin 2002/20/EY, nk. valtuutusdirektiivi, 17 artiklan 2 kohta), joilta on evätty toimintamahdollisuus, vaikka ne ovat voitaneet kilpailumenettelyt?

- 5) Velvoitetaanko jäsenvaltiot direktiivin 2002/21/EY (puite-direktiivi) 9 artiklalla, direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 5 artiklan 2 kohdan 2 alakohdalla ja 7 artiklan 3 kohdalla sekä direktiivin 2002/77/EY 4 artiklalla (³) ainakin 25.7.2003 lähtien (ks. valtuutusdirektiivin 17 artikla) lakkauttamaan tilanne, jossa taajuuksia tosiasiallisesti käytävät yritykset, joille ei ole hakijoiden vertailun jälkeen myönnetty konsessiota tai lupaa harjoitetun kaltaisen radio- ja televisiolähetystoiminnan harjoittamiseen, ja olemaan sallimatta tämän toiminnan harjoittamista, jollei lähetystaajuuksia ole asianmukaisesti suunniteltu ja jollei moniarvoisuuteen järkevästi pyritä ja jos se on ristiriidassa jäsenvaltion julkisessa hankintamenettelyssä tekemien konsessiosopimusten kanssa?
- 6) Voiko jäsenvaltio vedota direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 5 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa ja direktiivin 2002/77/EY 4 artiklassa säädettyyn poikkeukseen vain suojellakseen tiedonvälityksen moniarvoisuutta ja taatakseen kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden suojelun mutta ei niiden toimijoiden hyväksi, jotka harjoittavat kansallisten säännösten mukaiset kartellioikeudelliset rajat ylittäviä viestintäverkkoja?
- 7) Pitääkö jäsenvaltion ilmoittaa, mitkä ovat kansallisella poikkeuslainsäädännöllä tosiasiallisesti tavoiteltavat päämäärät, jotta se voisi vedota direktiivin 2002/20/EY 5 artiklassa säädettyyn poikkeukseen?
- 8) Voidaanko tätä poikkeusta soveltaa muihinkin kuin radio- ja televisiolähetystoimintaa koskevan julkisen palvelun konsession saajaan (Italiassa RAI) ja siis sellaisten yksityisten toimijoiden hyväksi, jotka eivät ole voittaneet kilpailumenettelyä, ja sellaisten yritysten vahingoksi, joiden kanssa sitä vastoin on tehty tarjouskilpailun perusteella säännönmukainen konsessiosopimus?
- 9) Eikö kansallisen lainsäätäjän olisi perustamissopimuksessa määrättyjen yhteisön oikeuden sääntöjen ja johdetun oikeuden sääntöjen, joilla pyritään takaamaan tosiasiallinen kilpailu (workable competition) myös radio- ja televisiolähetysmarkkinoiden alalla, nojalla pitänyt välttää sitä, että vanhaa analogista järjestelmää koskeva siirtymäjärjestelmä on voimassa samaan aikaan nk. maanpäällisen digitaalijärjestelmän käynnistymisen kanssa, koska vain analogisten lähetysten nk. switch-offin ollessa kyseessä (eli siirryttäessä yleisesti digitaalisiin lähetysiin) on mahdollista uudelleen myöntää vapautuneet taajuudet eri tarkoituksiin, kun taas silloin, kun kyse on sen menettelyn käynnistymisestä, jossa siirrytään maanpäällisiin digitaalilähetysiin, on vaarana se, että saatavilla olevien taajuuksien puute sittemmin lisääntyy siitä syystä, että analogisia ja digitaalisia lähetyslähetetään samanaikaisesti (simulcast)?
- 10) Varmistetaanko yhteisön oikeudessa taattu tietolähteiden ja kilpailun moninaisuuden suoja radio- ja televisiolähetystoiminnan alalla sellaisella lain nro 112/2004 1 §:n kaltaisella kansallisella lainsäädännöllä, jossa säädetään uudesta rajasta, joka on 20 prosenttia resursseista ja joka liittyy

hyvin laajaan uuteen koriin (nk. SIC:n 2 §:n [g kohta]; lain nro 112/2004 15 §), johon sisältyvät myös sellaiset toiminnot, jotka eivät vaikuta tietolähteiden moninaisuuteen, kun kartellioikeudessa "relevantit markkinat" yleensä muodostetaan eriyttämällä radio- ja televisioalan markkinat, jopa erottamalla toisistaan pay-tv ja radiotaajuuksilla toimivat maksuttomat televisiot (ks. mm. komission asiat NO.) COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV, asetus (ETY) N:o 4064/89, Merger Procedure 21/03/2000 ja COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIÛ asetus (ETY) N:o 4064/89, Merger Procedure 2/4/2003)?

(¹) EYVL L 108, s. 21.

(²) EYVL L 108, s. 33.

(³) EYVL L 249, s. 21.

Cour d'appel de Bruxellesin 13.10.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa De Lantsheer Emmanuel SA vastaan Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) ja Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Asia C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cour d'appel de Bruxelles on pyytänyt 13.10.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.10.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa De Lantsheer Emmanuel SA vastaan Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) ja Veuve Clicquot Ponsardin SA seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Kattaako vertailevan mainonnan määritelmä mainokset, joissa ilmoittaja viittaa ainoastaan tuotetyyppiin, jolloin olisi katsottava, että tällaisessa mainoksessa viitataan kaikkiin tätä tuotetyyppiä tarjoaviin yrityksiin ja että jokainen niistä voi väittää tullessa yksilöidyksi?
- 2) Kun määritellään, onko ilmoittajan ja yrityksen, johon viitataan, välillä direktiivin 2 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettu kilpailusuhde
  - a. onko erityisesti 2 artiklan 2 a kohdan ja 3 a artiklan 1 kohdan b alakohdan vertailun perusteella katsottava, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja kilpailijoita ovat kaikki yritykset, joiden tunnistamisen mainonta mahdollistaa, riippumatta niiden tarjoamista tuotteista tai palveluista?